

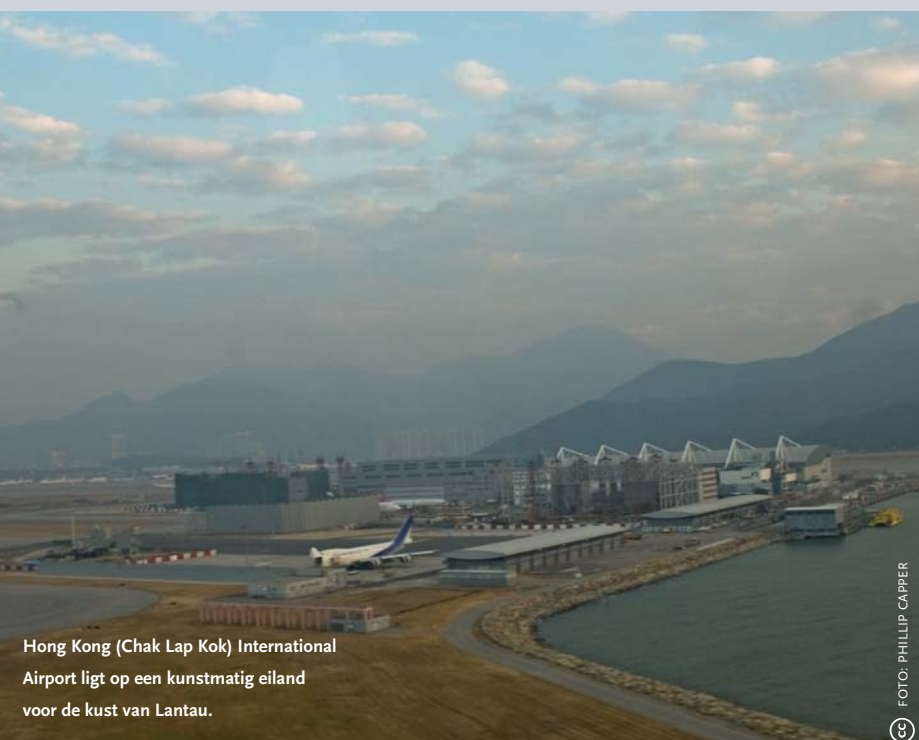
Lezers reageerden massaal op onze oproep
een bijzondere geografische ervaring met ons te delen.

‘I KNOW EXACTLY WHAT IT FEELS LIKE’

Na bijna een half etmaal opgevouwen in een stoel van de Boeing 747 te hebben gezeten, zie ik rechts naast mij de eerste groene bergen opdoemen. Niet eens zo ver vanaf de vleugelpunt valt me op, waardoor ik de begroeiing goed kan zien. Met een kleine hups is de landing een feit en al snel taxiën we richting de correcte slurf. Hoewel de terminal hypermodern aandoet, maakt de vaalgele waas over de dichtbegroeide bergen in de verte dat ik mij in een film uit de jaren 70 waan. Apocalypse Now, tat-tata-taaaaaa-ta. Op naar de bus. De automatische deuren doen hun best mij de doorgang niet te belemmeren en slagen glansrijk in hun opzet. Zonder pas op de plaats te hoeven maken en vol enthousiasme om een nieuwe omgeving te ontdekken stap ik naar buiten. Tat-tata-taaaaaa-ta!

Amper een seconde later word ik hardhandig tot een halt geroepen. Een rechtse directe. Een mokerslag. Happend naar adem buig ik voorover op het betonnen trottoir. Ik voel me als een vis op het droge. Natuurlijk was ik me van tevoren bewust van het subtropische klimaat, maar als liefhebber van de strenge Nederlandse winter word ik totaal verrast door de bijzonder vochtige 38°C in Hongkong. Onder invloed van de adrenaline heb ik er geen seconde bij stilgestaan dat het klimaat in de terminal kunstmatig is. De lucht buiten voelt en ademt extreem zwaar, terwijl de hitte mij zelfs in de schaduw van een fly-over buitensporig doet zweten. Een aantal meters verderop knikt een Brit in een te groot poloshirt met een scheve glimlach, waarna hij probeert mij gerust te stellen. ‘I know exactly what it feels like’. •

Matthijs de Boer

Hong Kong (Chak Lap Kok) International
Airport ligt op een kunstmatig eiland
voor de kust van Lantau.